

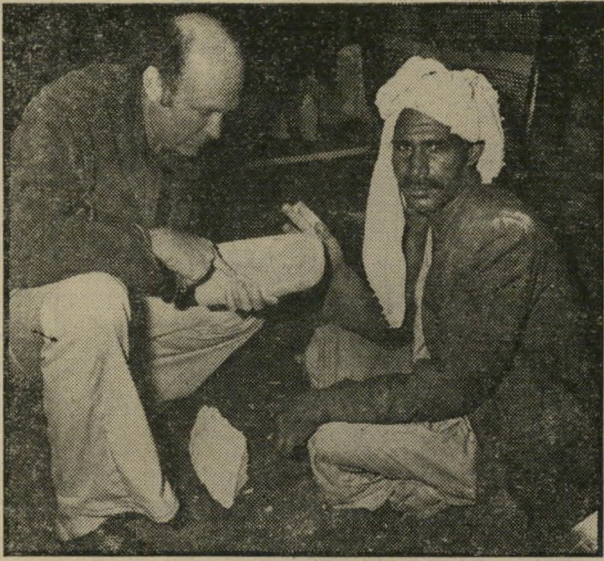
סיגארים מסוג הוואנה. וידלין הוא ילד אינטליגנטי

הצעה. אך טען כי השם מתאים לכת, והבטיח לגאנדי ש-לכת הראשונה שתיוולד לו יעניק שם זה. מאזין אחר הציע למני את השיא גיא, שפירושו יו-גי-מ-לי-א-ב-אי-ר, היום שבו נולד התינוק. אך מני וקרני החליטו לבסוף לקרוא לבנם עומרי.

ימים ספורים לפני ש-הפך אב מאושר, נכח מני ב-טכס ברית-המילה של בנו של ידו, ישראל גולפסין-נדר, המתחרה איתו בפעם השנייה על התואר אב. גוטסין-נדר, הוא החצי האחד מצמד רעים ואיש-מילואים של מקלות ה-רבנות הצבאית, זימר בברית פירק-חזנות. אחד האורחים ב-ברית-המילה היה הרב הראשי לצה"ל, תת-אלוף מרדכי פי-רון, שנהנה מאוד משירתו של בני, ואף אמר לו זאת. התערב מני ואמר: "אם כל-יך נהנית מהשירה שלו, למה שלא תחשיב לו את הברית במקום יומיים מילואים?"

המשוררת הלאומית של גוש-אמונים, נעמי שמר, טר-ענת כי בעלה, הדוקטור מר-דכי הורוביץ, הממונה על ההגבלים העסקיים במשרד-המיסחר-והתעשייה, רוצה לר-דת מהארץ ולהגר הגירה פולי-טית, אך היא עומדת בדרכו.

בעייה מיוחדת היתה לצייר האיטלקי עימנואל לוצאטי, צייר התיאורות ה-נודע. הוא הסכים להכין איורים לספר החדש של שירי-הילדים של המשוררת מקיבוץ עין ה-חורש, מילכ (שפתיים לעשות דבש) סנונית, שייקרא אני ו-יואב מטיילים עכשיו. אולם לוצאטי אינו יודע אף מילה עברית. חברת קיבוץ רוחמה תרגמה את השירים לאיטלי-קית, התלגומים נשלחו לצייר לאיטליה, וזה החזיר את ה-איורים בדואר חוזר. סנונית, שילדתה השלישית נולדה לא-מכבר, ראתה את לוצאטי בפעם

סאלם חאמד אעודה
פסל בדואי מסיני, הוא אחד המש-תתפים ביריד-האמנויות המתקיים בשדות ח'ין בתל-אביב. את פסליו יוצר בדואי מאבני הר-סיני, והם הפכו מוצר המבוקש ביותר ביריד. סוחר-אמנות כבר התלבשו עליו, וערכו לכבודו מסיבה שאלה הזמינו אספנים. אך הדואי ישב במסיבה על הריצפה, ולא שם לב למתרחש סביבו. מייד כשנסתיימה חזר אל מקומו ביריד, כשהוא מושך אליו קהלי-סקרנים, ובהם השחקן אורי לוי (בתמונה), שרכש ממנו פסל. כששאל הדואי איך הוא מרגיש בתל-אביב, השיב: "אבות-אבותי סיתתו את לוחות-הברית שתן אלוהים למשה רבנו, אז אני מרגיש פה כמו בבית." נאום סאלם אעודה.

החינוך-והתרבות היה מאד אינ-טליגנטי.

המנחה מני פאר היה בשידור חי בגלי צה"ל, כאשר הגיעה אליו הבשורה כי אשתו קרני ילדה במזל טוב, בן שני. מני הנרגש מיהר לבשר את הבשורה למאזינים, ביקש מהם כי יטלפו אליו ויציעו לו שם עבור הרך הנולד. אחד המטלפנים היה האלוף רחב-עב ("גאנדי") זאבי, הידוע בשמות המקוריים שהעניק ל-ילדיו, ובהם שמות כמו פלמ"ח ומצדה. הוא הציע למני את השם "בשם", שפירושו: בן מני. מני קיבל את ה-

הרים את האפרכסת, שמע ל-תדהמתו צלילי גיטרה. אריק הגדה חשב שמישהו מזהר אותו. עד שהתברר כי היה זה ידו הטוב, עמום קינן, ששהה אותה עת בפאריס. ב-ביתו של הגיטאריסט הישר-אליילשעבר פאקו. כטוב לב המסוכים ביין (צרפתי) החל פאקו מנגן ועמוס, שהיה ב-מצב-רוח עליו, החליט שאריק חייב לשמוע גם הוא את המנ-גינות. הוא טילפן לישראל, ומשך שעה ארוכה האזין שרון לצלילי הגיטרה מפאריס.

שרי-החוז יגאל אלון נתן לעוזרו חיים בראון כ-מתנה שתי קופסות של סיגארים קובניים. בראון החליט לחלק את המתנה בין שני ידידיו, עוזר שרי-המישפטים יהואל ("חיליק") גולפסין-נדר, הבקיא בסיגארים, בחן את הקופסה ו-אמר לבראון: "בוה הרגע נתח לי מתנה בשווי של 1250 ליי-רות!"

יגאל אלון ערך ביקור ב-נימוסין אצל אחד הדואים, המשרתים בצה"ל, והנחשב כי חייל מצטיין, ושאל אותו: "מה אני יכול לתת לך תמורת מה שעשית למען המדינה?" ענה לו הדואי: "תעודות-זהות לשבע נשותי ופילגשי, כשבר-כולן כחוב שמי כשם הבעל." ענה לו אלון: "אצלנו בארץ יש שיוויון. לי יש רק אשה אחת, או למה שלך יהיו שבע נשים?" הדואי לא נשאר חייב. השיב: "אם יש שיוויון, אז תן לי מינוי של סגן-ראשי ממשלה!"

שרי-המישטרה שלמה הילל סיפר כי חזה, יחד עם בנו בן השתיים-עשרה, בתוכי-ניתהטלוויזיה לנוער עלם ו-על-מה, וכי ראה את העלם אהרון ידלין, שרי-החינוך ו-התרבות, שהשתתף בתוכנית. איש-שיחו העיר כי הנוער, שהשתתף באותה תוכנית, היה מאד אינטליגנטי. השיב השר-באירוניה: "כן, כן, גם שר-

הברחה האחרונה על יו"ר הכנסת ישראל ישעיהו מספרת, כי לקראת ביקורה של הנסיכה ההולנדית ב-אטרקס הכין ישעיהו את עצמו היטב. הוא רשם על פתק את המילים שבהן יקדם את פני הנסיכה: "welcome!" והניח את ה-פתק בכיסו. כאשר הגיעה ה-נסיכה, ביקש ישעיהו להוציא את הפתק מכיסו, אך הוציא בטעות את תווית המעיל ו-קרא: "דיאולן! דיאולן!"

אחד האורחים, שנכחו במסיבה שערכו ראש-הממש-לה יצחק רבין ואשתו לאה, בו-ביתם הירושלמי לידיו חוזיאון ישראל, היה המיליונר ג'וזף בולקר, מי שהיה בעלה הראשון של כריסטינה, בתו של המיליארדר היווני המנוח אריסטוטלס אונסיס. בול-קר, שבא לישראל בגפו, חיפש כל הערב בתלווייה שתיאות לנסוע איתו לבילוי סוף-שבוע באילת. אורח אחר במסיבה, שהגיע לישראל בעילום-שם, היה השחקן דגלאס פייר-

באזכרה לחללי יום-האדמה בכפר עראבה הסביר ראש מועצת סכנין, ג'מאל טריביה, כיצד השפיע עליו אותו יום. לשם כך השתמש במשל ערבי: פעם פגש צבוע באדם, והצליח לפתותו, בדיב-ריה-הלקלות, לבוא עימו ל-מערה. האיש, שהיה שבוי ב-קיסמי לשונו של הצבוע, הלך אחריו כמהופנט. כשהגיעו ל-מערה, נכנס הצבוע בקלות דרך הפתח הצר, אולם האדם נתקל במיצוץ בסלע, והחל שותת מעט דם. מעוצמת המכה התי-פכה האדם, וברח. הגמשל: הדם הערבי שנשפך ב-30 בי-מארס שיכנע את טריביה, ש-היה איש המערך, לשנות את דעתו.

פחות משוכנעת היתה המשוררת תירצה אתר, בתו של נתן ארתרמן המנוח. כשגילתה כי רק"ח מפיצה חר-בית-הסברה של מאורעות יום-האדמה, ובה קטעים מדיברי אביה, ביקשה להפסיק את ה-הצעה מייד. אלתרמן עצמו, שהיה בסוף ימיו איש ארץ-ישראל השלמה, הגן באותו שיר על זכותם של ערביי ישראל לשיוויון מלא במדינה.

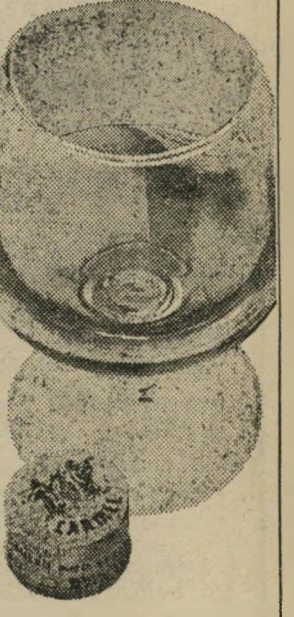
אלוף (מיל.) אריאל ("אריק") שרון היה אחד ה-אורחים בהצגת-הבכורה של מחזהו של הילד מילטופני-קט, הגג, שהוצג באולם הקטן של הבמה. אריק, שבא בחב-רת אשתו לילי, נאלץ להתמתן למעלות, ועמד לאחר להצגה. איה מחילול חייבה, שעמדו בפתח, הציעה לו לעלות ב-מדרגות ואמרה: "זה רק ארבע קומות, וזה בכלל לא יזיק לך." אריק צחק, אך העדיף לחכות למעלות.

עדר מהצגת-הבכורה דוקא נשיא מכון וייצמן, הר פרופסור מילכאל סלע, חותנו של הילל מיטלפונקט ואבי אשתו, עירית. סלע ואשתו שרה חגגו באותו ערב מלאת 60 שנה לנשיא-המדינה, הפרו-פסור אפרים קציר, בעצי-ית חגיגת שהתקיימה בירי-שלים.

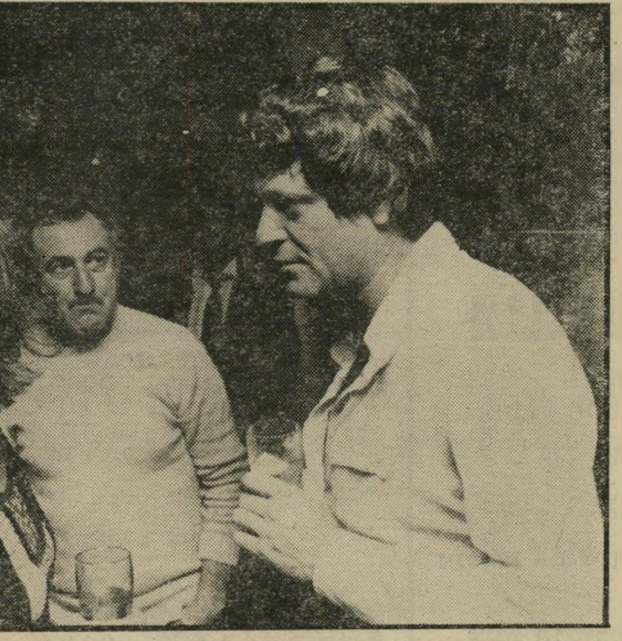
כאשר צילצל הטלפון בביתו של אריק שרון, בי-שעה שתיים בלילה, היתה הפתעתו שלמה. אולם כאשר

לאנשים הנכונים
777 ברנדי בינלאומי

כרמל מזרחי
מיקני ואשון לעיון וזכרון יעקב

עודד תאומי
שחקן, התיאטרון הקאמרי, זכה בשבוע שעבר בפרס השחקן המצטיין של השנה, על שם מאיר מרגלית. תחת להודות על הפרס כמקובל, החליט, "דדי" לנצל את המעמד החגיגי, בנוכחות נשיא המדינה, ולקבול על מצבו של השחקן, שאינו זוכה, לדעתו, בתשומת-הלב הראוייה מצד הקהל כאמן. דבריו התקבלו בהתלהבות, והנשיא צעק לעברו, "בראו!" מייד לאחר הטכס התקיימה מסיבה בביתו של הצייר מירון סימה, בה נכח גם עמיתו של תאומי, אבנר חיזקיהו.